

лица, разпръснатото сено се прибра.

Анна, която ставаше наместница на царството винаги, когато царят отсъствуваше, влезе, следвана от хората си, с неизменна приветлива усмивка връз благото лице. Поздрави прислужниците и отпарив към добичетата обичайния привет:

— Пазил ви бог и света Флотей!

Тя прегледа за реда и чистотата, погали няколко малки теленца, потупа по челото едно биче, което вързано край яслата, се опитваше да свежда рогца в невинна ярост. След това отиде към загариците, крагуряниците и дома на стражите. Навсякъде от бдящото ѝ око не убегна нито най-малто грешка. От време на време тя казваше тихо по някоя забележка на великия примикюр, който кимваше одобрително с глава. В пекарните тя прегледа токущо опечения хляб. Имаше няколко вида вече прясно изваден от фурните: хляб с повече сол за царската трапеза, хляб за прислугата, хляб за кучетата. Имаше и отделен хляб, замесен с масло и мляко, за малката княгиня Тамара.

Когато минаваше край патриаршията, изведнъж откъм Света Петка отекнаха силни писъци. Веднага от всички страни почнаха да се стичат хора: коняри, блюстителите, придворни, крагуряри. Княз Петър пристигна с китка стрели в ръка, тъй както ги бе взел от оръжейната, където подреждаше бранните спомени. Ирина Комнен дойде с книга подмишница, запасала набързо със сърмен колан тънката си талия, смила свиления чамбер, със ситен маргарит над веждите.

— Хвала тебе, Преподобна! Господи, благодаря ти! — се разнасяха женските викове.

След изгрев слънце, блюстителите на главната порта бяха пуснали дружина богомолци от близките села, които носеха дарове за Пречистата и водеха със себе си някакво болно момиче — за молитва пред раклата на чудотворката Петка. Още от малко детето загубило способността на се държи на краката си и да се движи. Донесли го на носилка. И сега, внезапно, след толкова години, подир изпълнената с гореща вяра молитва,